

گزارش «فرهیختگان» از بزرگنمایی ها در ماجرای میزبانی جام ملت‌ها از ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۷

رویاپردازی مدیران بی اساسنامه

بالاست، درحالی که اصلا این طور نبود و شواهد و قرائن از همان اول نشان می داد که این امارات است که شانس خیلی بیشتری دارد و فدراسیون و علی کفاشیان از این ماجرا برای نمایش و خریدن زمان استفاده می کند.

حبیب خالی، پز عالی

درحالی اول باید بررسی کرد از دید AFC کدام شاخصه ها برای کسب میزبانی مهم است، بعد از آن مقایسه ای بین دو کشور رقیب برای کسب میزبانی انجام داد تا خیلی راحت متوجه شد که چرا کنفدراسیون فوتبال آسیا امارات را میزبان جام ملت های آسیا کرد.

ناگفته های یک مقام مسئول در این خصوص و مرور آنها خالی از لطف نیست. وی در این خصوص به «فرهیختگان» گفت: «در همان سال ۲۰۱۹ هم شانس برای کسب میزبانی نداشتیم و AFC چندین بار غیرمستقیم از ما درخواست کرده بود خودمان از این میزبانی انصراف بدهیم، چون امکانات مان و برخی مسائل دیگر در حد و اندازه های میزبانی این رقابت ها نیست، اما هر بار در رسانه های ایران این موضوع برعکس انعکاس پیدا می کرد و این طور وانمود می شد که تلاش ها برای رسیدن به این میزبانی بیشتر شده و فقط چند قدم باقی مانده است! در واقع انصراف عربستان و باقی ماندن ایران و امارات، اذهان را به سمتی سوق می داد که کار شاقی انجام شده و ما شانس زیادی برای کسب میزبانی داریم، اما شانس مان به حدی اندک بود که حتی ۳ ماه مانده به اعلام رسمی، کمیته اجرایی به جمع بندی رسیده و تصمیم نهایی برای واگذاری میزبانی جام ملت ها در سال ۲۰۱۹ را به امارات اعلام کرد تا به شایعات خاتمه دهد.»

در رویای میزبانی می مانیم؟

اوضاع همچنان به همین منوال است و برای سال ۲۰۲۷ نه تنها مشکلات حل نشده بلکه مشکلات ساختاری طی این ماه ها پدید آمده که حتی جلوی انتخابات فدراسیون را هم گرفت. از لحاظ سروشکل تا حدی زیرساخت ها و استادیوم های انگشت شماری که قابلیت میزبانی مسابقات در سطح بین المللی را دارند، بهتر شده، اما ایرادات ارائه شده به اساسنامه فدراسیون فوتبال کار را تا حد ابتدایی به عقب برده است. همه اینها در کنار مشکلاتی مثل ورود بانوان به استادیوم ها، نداشتن هتل های ۵ ستاره به تعداد لازم در شهرهای میزبان، مشکلات سیاسی با برخی کشورهای عربی از جمله عربستان، امارات و... نداشتن ورزشگاه و زیرساخت به تعداد کافی برای برگزاری رقابت ها و تمرین تیم ها، مشکلات مربوط به حق پخش و تبلیغات محیطی و تعریف نشدن آنها در فضای فوتبال ایران و از همه مهم تر نبود قوانین مرتبط با کیپ رایت و... باعث می شود نهنها برای میزبانی جام ملت ها سال ۲۰۲۷ بلکه احتمالا برای ادوار بعدی هم شانس زیادی نداشته باشیم و فقط توهم گرفتن میزبانی این رقابت ها موجب اعتماد به نفس بی خودی بین مسئولان و آدرس غلط برای هواداران فوتبال ایران شود تا این طور القا کنند که فوتبال بدون اساسنامه میزبانی جام ملت های آسیا را می خواهد!

ماجرای ۲۰۱۹

اسفندماه سال ۹۹ درحالی که علی کفاشیان اعلام کرده بود قرار است کنفدراسیون فوتبال آسیا میزبانی جام ملت های ۲۰۱۹ آسیا را سه ماه آینده اعلام کند، اما کمیته اجرایی کنفدراسیون فوتبال آسیا در همین ماه اعلام کرد که امارات میزبان این رقابت ها شده است، اما چرا این اتفاق رخ داد؟ جام ملت های آسیا ۲۰۱۹ قرار بود در منطقه غرب آسیا برگزار شود. ابتدا کشورهای عربستان سعودی، ایران، امارات و تایلند برای کسب میزبانی اعلام آمادگی کرده بودند که تایلند به دلیل حضور در منطقه آسیای شرقی از لیست کنار گذاشته شد و عربستان سعودی هم چندماه مانده به اعلام میزبان نهایی از میزبانی کناره گیری کرد و ایران و امارات دو کشوری بودند که به رقابت نهایی برای کسب میزبانی مسابقات جام ملت های آسیا در سال ۲۰۱۹ رسیدند. این رقابت ها که قرار بود برای اولین بار با حضور ۲۴ تیم از آسیا برگزار شود، یعنی از ۴۷ عضو کنفدراسیون فوتبال آسیا، نیمی از آنها به مسابقات جام ملت ها راه پیدا کرده بودند؛ قرار بود کمیته اجرایی AFC در نوامبر ۲۰۱۴ (آبان ۱۳۹۳) یکی از دو کشور را به عنوان میزبان اعلام کند که در نهایت اعلام شد این اتفاق خرداد ۹۴ محقق می شود، اما کنفدراسیون فوتبال آسیا با یک جمع بندی، امارات را به عنوان میزبان این رقابت ها معرفی کرد. در آن روزها علی کفاشیان و تیم همراهش طی این مدت همواره این طور القا می کردند که ایران می تواند میزبان رقابت ها باشد. در رسانه های داخلی هم اعلام می شد که شانس بالایی برای کسب میزبانی ایران در این مسابقات وجود دارد و مرتب علی کفاشیان و دیگر اعضای فدراسیون مصاحبه می کردند که شانس ایران برای کسب میزبانی

کشورهایی که کاندیدای قطعی برای میزبانی هستند، سفر کرده و آنها دقیقاً براساس استانداردهای AFC همه موارد را مورد بررسی و ارزیابی قرار می دهند.

در این بخش استادیوم های معرفی شده برای میزبانی جام ملت ها به طور دقیق زیر ذره بین ناظران قرار می گیرد و در نهایت یک گزارش مفصل تهیه شده و در اختیار کمیته مسابقات قرار می گیرد و این کمیته بعد از بررسی مجدد و جمع بندی نهایی کشور موردنظرش برای میزبانی جام ملت های آسیا در سال ۲۰۲۷ را انتخاب می کند که تقریباً لابی ها و کارهای سیاسی در این مرحله از سوی کشورها با کمیته مسابقات انجام می شود.

در نهایت و در تیرماه ۱۴۰۰ تصمیم گیری نهایی انجام شده و کمیته اجرایی با حضور بزرگان آسیا که دبیرکل و رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا نیز در آن حضور دارند، کشور میزبان جام ملت های آسیا در سال ۲۰۲۷ را مشخص و معرفی خواهند کرد.

از سوی دیگر فدراسیون فوتبال با هماهنگی با وزارت ورزش نسبت به این امر اعلام آمادگی کامل کرده تا تمامی امکانات ورزشی از جمله استادیوم ها را بدون دریافت هزینه ای در اختیار کمیته اجرایی AFC برای برگزاری مسابقات در زمان میزبانی قرار دهد، از سوی دیگر بالاترین شخص وزارت امور خارجه باید تعهد بدهد در زمان برگزاری مسابقات برای هر شخصی که می خواهد این مسابقات را از نزدیک تماشا کند یا در امور اجرایی دخیل باشد، ویزا صادر کرده و ممانعتی در این بین به وجود نیاید؛ یعنی ویزا برای همه افراد صادر شود. سایر ارگان های ذی ربط نیز باید تعهدات لازم را در این زمینه بدهند که در زمان برگزاری رقابت ها بهترین سرویس به کشورها و هواداران شان بدون هیچ مشکلی ارائه شود.

ماه بعد کنفدراسیون فوتبال آسیا این بار به صورت جزئی تر مدارک لازم را برای کشورهایی که خواستار میزبانی جام ملت ها هستند، ارسال کرده و از آنها می خواهد تا شهرهایی را که می توانند میزبان باشند، معرفی کنند. در واقع باید کشورهای فوق یکسری تعهدات جدید را امضا کنند. در ادامه و در ماه اکتبر یک ورکشاپ با حضور نمایندگان کشورهای خواستار میزبانی در مقر AFC برگزار می شود تا آنها کلیه شرایط از جمله زیرساخت ها و سایر موارد مربوط به دفاع از کشور خود را بررسی کنند. در این مرحله ناظران و بازرسان AFC به طور کلی به جمع بندی شرایط کشورهای خواستار میزبانی می پردازند.

طبق جدول فوق در پایان اکتبر یعنی مهرماه امسال کشورها باید مدارک و تعهدات کامل و نهایی را امضا کرده و برای کنفدراسیون فوتبال آسیا ارسال کنند که مهلت ارسال اوایل آبان سال جاری تعیین شده است. در ادامه حساس ترین و مهم ترین فاز اجرایی برای تعیین میزبان جام ملت های آسیا در سال ۲۰۲۷ کنفدراسیون فوتبال آسیا آغاز می شود. در این مرحله حدود ۳ یا ۴ کشور باقی مانده و دی ماه امسال یعنی ژانویه ۲۰۲۱ بازرسان AFC کار خود را برای راستی آزمایی و نظارت دقیق در خصوص تعهدات و مدارکی که ارسال شده، در کشورهای باقی مانده برای نامزدی میزبانی آغاز خواهند کرد. در واقع از آذر ۱۳۹۹ تا حدود فروردین ۱۴۰۰ تمامی ابعاد بررسی مدارک و تعهدات کشورهای از سوی AFC در جلساتی که در کمیته مسابقات برگزار می شود، صورت می گیرد. در نهایت و در پایان این مرحله کاندیداهای قطعی در پایان ماه مارس ۲۰۲۱ از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا معرفی و اعلام خواهد شد که در ادامه و طی سه ماه بعد بازرسان و ناظران AFC دوباره به

محمدرضا حاجی عبدالرزاق روزنامه نگار

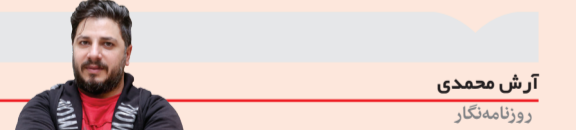
آمادگی کشورمان برای میزبانی جام ملت های آسیا ۲۰۲۷ طی چند روز گذشته سروصدای زیادی به پا کرد؛ این سروصدا و حاشیه ها البته زمانی بیشتر هم شد که چند روز پیش به نقل از خبرگزاری آلمان خبری منتشر شد مبنی بر اینکه کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) نامزدی کشورهای قطر، عربستان، هند و ازبکستان را به صورت رسمی برای میزبانی از دیدارهای جام ملت های این قاره در سال ۲۰۲۷ میلادی موردتایید قرار داده تا شبیه ها در خصوص اعلام فدراسیون فوتبال ایران برای میزبانی جام ملت های دوره بعد افزایش یابد. رسانه های عربی نیز روی این خبر مانور فراوانی داده و ایران را به کلی از معادلات میزبانی حذف کردند.

با این حال مطابق گزارشی که هفته گذشته منتشر کردیم، اعلام ۴ کشور برای میزبانی جام ملت های آسیا به این معنا نبود که کشورهای دیگر نسبت به این موضوع بی تفاوت بوده یا درخواستی ندادند و درخواست رسمی فدراسیون فوتبال ایران در این زمینه به کنفدراسیون آسیا ارسال شده و این درحالی است که کشورها تا پایان ماه ژوئن میلادی می توانند درخواست های خود را در این خصوص ارائه داده و هنوز یک ماه دیگر برای سایر کشورها وقت باقی است. بنابراین طبق اسناد و مدارک موجود در کنفدراسیون فوتبال آسیا درخواست میزبانی ایران برای جام ملت ها به این کنفدراسیون رسیده و اعلام وصول هم شده، اما اینکه در نهایت آیا میزبانی در سال ۲۰۲۷ به کدام کشور برسد سوالی است که باید تا تابستان سال آینده در خصوص آن صبر و تحمل کرد.

آشنایی با پروسه میزبانی جام ملت ها

پروسه کسب میزبانی جام ملت ها چگونه است؟ کنفدراسیون فوتبال آسیا در جدولی ارسالی به کشورهای عضو این کنفدراسیون تمامی مراحل از اعلام آمادگی تا پیش ثبت نام و سایر مراحل برای طی شدن روند تا حصول نهایی به منظور معرفی کشور میزبان جام ملت های ۲۰۲۷ آسیا را که تیرماه ۱۴۴۰ معرفی خواهد شد، ارسال کرده که طی آن از ژانویه گذشته دعوت نامه ها به منظور علاقه مندی اولیه از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا برای کشورهای عضو ارسال شده و کشورهایی که خواستار میزبانی هستند باید تا تیرماه امسال در این خصوص پاسخ خود را به AFC بدهند. بر همین اساس و در فاز اولیه بعد از آمادگی کشورها کنفدراسیون فوتبال آسیا مردادماه امسال مدارک ابتدایی را برای کشورهای علاقه مند ارسال می کند که آنها ضمن مطالعه این مدارک توانمندی خود برای برگزاری بزرگ ترین رویداد فوتبالی در آسیا را در پوخته آزمایش قرار داده تا ببینند آیا اصولاً می توانند از پس میزبانی این رقابت ها بر بیایند یا خیر. در ادامه کشورهایی که این توانمندی را دارا هستند باید فرم های حقوقی و تعهدات لازم به خصوص تعهد درباره اسپانسرشیپ AFC را مطالعه و امضا کنند تا درباره تبلیغات در کشور میزبان بعداً مشکلی به وجود نیاید. حدود یک

گزارش

آرش محمدی روزنامه نگار

معمولاً بازیکنان عراقی را که در لیگ برتر ایران شاغل بوده اند، بی نظم و حاشیه ساز می دانستند، اما بین این عراقی های پرحاشیه یک بازیکن جوان، کم ادعا و البته پرتلاش راهی پرسپولیس شد که تمام نگاه ها را به خود معطوف کرد و باعث شد تصورات در خصوص فوتبال بیست های عراقی در ایران تغییر کند. بشار به واسطه اعتقاد ویژه ای که برانکو به او داشت، خیلی زود در پرسپولیس ستاره شد و به همین واسطه توانست در تیم ملی عراق هم برای خودش جایگاه ویژه ای دست و پا کند و در نظرسنجی های داخلی کشورش هم همیشه یکی از بازیکنان محبوب و بهترین لژیونر سال عراق هم به نامش ثبت شود، اما او با گذشت بیش از ۱۰ هفته از شروع تمرینات هنوز به تهران عزیمت نکرده و البته این بار برخلاف سایر بازیکنانی که حضور دیرهنگام شان در تمرینات مورد نقد هواداران و اهالی رسانه قرار می گرفت، هیچ کس به او خرده نگرفت. دلیل این موضوع هم کاملاً واضح است؛ بشار تا به این جای فصل دریافتی اش از سرخ ها به ۱۰ درصد هم نرسیده و با اینکه می توانست مثل خیلی از خارجی ها با بندهای موجود در قراردادش به صورت یکطرفه فسخ کند، اما باز هم به احترام پیرهن این تیم و هوادارانش این کار را نکرد و منتظر پرداخت مطالباتش از باشگاه شد.

نکته جالب اینجاست که مدیران باشگاه با بدقولی ها و وعده های سرخرمن خیلی زود خارجی ها را هم شبیه خودشان می کنند و می بینیم که آنها توانسته اند از یک بازیکن بی سروصدا مثل بشار رسن هم یک ستاره معترض بسازند!

۱۰ روز از روز موعود گذشت

با اینکه قرار بود طلب بازیکنان خارجی پرسپولیس به فاصله چند روز از

«فرهیختگان» گزارش می دهد؛ ستاره عراقی پرسپولیس تا وقتی نصف پولش را نگیرد، نمی آید

رسن در مسیر برانکو

پرداخت شود، به همین خاطر به بازیکنان خود آماده باش داده اند که در حالت آماده به سسر برده تا بلافاصله بعد از توافق آنها با باشگاه، چمدان های خود را برای حضور در ایران ببندند.

۵۰ درصد نشود، رسن بر نمی گردد

رسن در ابتدای حضور مدیران جدید از طریق مدیر برنامه هایش برای باشگاه پیغام فرستاد که تنها در صورتی حاضر می شود کار خود را در پرسپولیس دنبال کند که تمام مطالباتش را مطابق قرارداد تمام و کمال دریافت کند و سپس به تهران سفر کند.

آن طور که شنیدیم اگر پرسپولیس بخواهد مطابق قرارداد به رسن پرداختی داشته باشد باید دریافتی های او را به ۷۰ درصد برساند و این با توجه به قرارداد ۴۲۰ هزار دلاری او با پرسپولیس رقم سنگینی را روی دوش سرخ ها می گذاشت، اما ظاهراً در جلسات گذشته سرپرست باشگاه پرسپولیس با مدیر برنامه های این بازیکن، توافق شده که رسن با دریافت نیمی از مطالباتش راهی تهران نشده و تمریناتش را آغاز کند و مابقی قراردادش را هم بعد از نهایی شدن تست پزشکی بپردازد و دریافت پول از آنتورپ بگیرد.

خیلی ها از همین حالا دنبال زمان بازگشت رسن به ایران هستند اما باید گفت که هنوز معلوم نیست پرداختی باشگاه به این بازیکن بتواند او را برای بازگشت به ایران ترغیب کند.

آن طور که از باشگاه پرسپولیس خبر می رسد، مبلغی که برای رسن در نظر گرفته شده، حدود ۸۵ هزار دلار است که این مبلغ پایین تر از توافقی است که مدیر برنامه های این بازیکن عراقی با باشگاه پرسپولیس داشته است. طبق شنیده های «فرهیختگان»، قرار است امروز مدیر برنامه های رسن به باشگاه برود و بداند که چه مبلغی برای این بازیکن کنار گذاشته شده و اگر این مبلغ پایین تر از توافق طرفین باشد، این بازیکن عراقی حاضر نمی شود به ایران برگردد.

بشار هم مثل برانکو نمی ماند!

اینکه هواداران پرسپولیس علاقه ویژه ای به بشار رسن دارند و حتی تاکید یحیی گل محمدی به حفظ این بازیکن، نمی تواند تضمینی برای ماندن رسن در پرسپولیس برای فصل بعد باشد. او علاقه بسیاری داشت تا یک سال دیگر هم برنامه ای نداشته باشد، اما بدقولی های تمام مدیران پرسپولیسی در قبال او باعث شد که او هم مثل برانکو قید حضور در پرسپولیس برای فصل بعد را بزند.

یکی از نزدیکان رسن در این خصوص به «فرهیختگان» گفت: «تقریباً همه در تیم و باشگاه می دانند که او دیگر در پرسپولیس نمی ماند و دلیل اصلی اش هم بدقولی مدیران در قبال پرداخت مبلغ قراردادش است. او به دوستانش اعلام کرده که با روندی که در باشگاه مشاهده می کند، آنها برای یک هفته شان هم برنامه ای ندارند، چه برسد به فصل آینده.» با این حساب باید رسن را یکی از جدانشدگان قطعی قرمزها دانست که قطعاً این موضوع برای سرپرست موقت پرسپولیس درسرهایی را ایجاد خواهد کرد!